

המצניע פרק עשירי שבת

עין משפט
נור מזויה

צא.

ב א מ"י פ"ה מ"ל ס"מ ב **ו קהה** ב **מ בזס** ב **לדמווילין** ב **מהנטמן** ב **נ בזין**

מוסך הומופו

א. אודוקפה למוניטין בגין
שהציגו ושבה להמה
הציבור. מתק. גאל-טראם.
ב. היה בצל המגמות לסדר
רבי ר' יצחק אמר
רבי יוסי ואילו פיסוק
בינהן בא ר' והדרה.
כט. ג. בשלמים לא לאו
רב ר' יהודה הוא אינאי
כגיא שחוור כוות'
וחשב בעילמא אל. גל.
כט'. ד. שאן מהשבתו
בכטול השאה אויר
לכל בני אום.
ה. פשיטה לה. מט.
ו. ווילס היה בו
שיעור ורעה שוויה
להחיה במחילה ועד
ספר שיעוריו הרהורייה.
וועצ. ג. דיא.
וועט. פטוטס ג':
וועט. דרכחה ברוטם
מדרכון נטב לח' בהוראות
הבטחים קארא. טו. ליל-טראם.
וועט. א. אוכל הנאל בכח
אתה. טוט' פטוטס ג':
וועט. מרד. גויל'ז
כמנונה. כט. ג. דנה
במש' פורת כביצית.
וועט. ז. דוחולן מנק' ג' דוחולן מנק' ג' דוחולן מנק'

ב נסائم גאון

בנ' מרווחה הטעס ושהמן ענ' חווין
לע פקל היל מקוס מגעו ושוין צה

מהות דתיהם בוטלי בטלה מוחשבתו קמ"ל כל העשוה על דעת ראשונה הוא עושה אמר רב יהודה אמר שמואל מהחיב היה פשיטה מאיר אף במצויא חטה אחת לזרעה כל שהוא לאFOUND כל שהוא תנן מהו דתימה כל שהוא לאFOUND מגנוגרת ולעלום ע"ד דאייכא כוית קמ"ל מהתקיף לה רב יצחק בריה רבי יהודה אלא מעתה חישב להוציא כל ביתו הכי נמי דלא מחייב עד דמפיק לטוליה התם בטלה דעתו אצל כל אדם וככל אדם אין חיין עליו אלא כשייערוו: מתניתין דלא כרבי שמעון בן אליעזר⁶ דתנייא כל א"ר שמעון בן אליעזר כל שאינו כשר להצניע ואין מצניעין כמו זה והוכח לו הצניעו ובא אחר והוציא נתחיב זה במחשבתו של זה אמר רבא אמר רב נחמן הוציא בגנוגרת לאכילה ומילך עליה לזרעה אי נמי לזרעה ומילך עליה לאכילה חיב פשיטה זיל הכא איכא שיעורא זיל הכא איכא שיעורא מהו דתימה בעין עקייה והנחה בחרא מחשבה והוא לא'כא קמ"ל בעי רבא הוציא חיין גנוגרת לזרעה ותפחה ומילך עליה לאכילה מהו אה"ל התם הו דמייחיב זיל הכא איכא שיעורא זיל הכא איכא שיעורא הכא כיון הביעידנא דafka לא הוה ביה שיעור אכילה לא מחייב או דילמא כיון דאיילו אישתיק ולא חשיב עליה מחייב אמחשבה דזרעה השטא נמי מחייב ואת"ל כיון דאיילו אישתיק ולא חשיב עליה מחייב אמחשבה דזרעה שהשתא נמי מחייב הוציא נמי מחייב ואת"ל דילמא בת רשותא אוילין ומחייב ואת"ל בתר השטה אוילין מחייב הוציא בגנוגרת לאכילה וצמקה וחורה ותפחה מהו יש דיחוי לעונן שבת או אין דיחוי לעונן שבת יתיקו: בעא מיניה רבא מרוב נחמן זירק כוית תרומה לבית טמא מהו למאי אי לעונן שבת בגנוגרת בעין אי לעונן טומאה לעונן שבת וובנין דאייכא פחות מכוביצה Mai מדמצטרף לעונן טומאה מחייב נמי שבת בגנוגרת בעין אל תניתוה בא שאלים שעוזר בגנוגרת ואמאי לימא מודלענין וויאא.

לדגנע ערן כו' סטידיקי עלייצה פפם דלאיקו צוחט זעטן מקרע
 דע טעם נס נפקה נס מינא מידי דצלעו קלי הולס מאטס מהט
 ערן פחומר מכתיאד דמניל צפליך ערן עוגאין (סס מ-). סטיקס
 ערן קפה ערן וטנס זעטן צל מרטניא וגען ערן יוס צמיה
 ערן וצץ ערן כי ערן גראם ערן גאנט ערן ברגווע ומפריך דאסטי^ר
 קומני בליטש פפם ערן קוין ערן נירלה ערן ממאוק סטיקס וועה
 ערנלי טאטס זעטן צוין ערן בעזן מדקומני ערן פפם ערן מוקס
 ערניע ערן להדריך ערן צ'ור ערן צו נאכילדות (ו-ה), וגאנט צפליך
 ערן ערעדס ערן קלי מלט ערן פפיין מלט ערן דוקה קדרל ערן גאנט
 ערן וען ערן ומפקל טומנהה מדבוננו גאנט יאנט :

מכו דיטמיה. כיוון לדכת בצעת טוֹבָה
כטלה לו מהצטטו. ומיון כלון לנו
מהחצצת טוֹבָה: קמ"ג לכל השוואת
וחמציאותם קמל קלי: כל אשה
לפוקוי מוגראות. דביהר הולכין:
הן ג' מעטה. למתניינן צדעתה תהיין
בדקה מלמת מסות דעתך דעת רוחנו
מהחצצת ליש שיעורו: חיקצ' נסוחה
כל ציטו. בסוטה להמת דעתה מהבזבזה
הן לה בסן צוֹלִיל כולה כלהה: כי
נמי. דלי הפקה פולמת פולמת לנו
מייקץ: כטלה דעתם. וביעורו
לחמצח נלענכי חיקצ': וכל חד אין
חויצין אף כשיוערו. וו"ג ס"ס כוכב
זה ונשעינו: בגוריגים. ליכל
שיעורו נעליכילס ומלוקהס וכ"ס נוליעא
מכונן מלמד שמיטמא
כל עארו:

דְּבִירָה נְכֻלָּה כְּלֹלֶת קָדוֹם : וְפַמָּה . וְעַמְּדָה .
 עַל גְּרוּגָמָה קָדוֹס סְנָמָה : וּנוּמָן
 עַלְיהָ לְעוֹלָה . וְסְנָמָה מְסֻוָּה : אֲסָ"ג
 נְסָסִים לְעַזָּב . דָּעַקְרִיס וְסְנָמָה לְמוֹן
 בְּמַדֵּל מְמַצֵּבָה וּמְוֹלֵךְ נְיִלְעִילָּה : סְפָס
 פָּוֹת דְּוֹלְבָּה כָּלָא . כְּשַׁעַטְמַתְמַבָּבָה
 לְמַתְנָסָה קִיסָּה נָוָה כְּשַׁעַטְמַבָּבָה לְמַתְבָּבָה
 וּמַעֲוָרָה (א) לְמַמְצָבָה צְנִים הַלְּכָן
 מִיְּלְמָדִי עַקְרִיס וְסְנָמָה : חֲנָל פְּלָמָה
 גַּעֲנִינָה דְּחַפְקָה נְגָה כָּוָה כָּאַיְוָה .
 לְמַמְצָבָה צְנִים בָּל כְּנָמָה וְלִין מִלְמָדִי
 סְנָמָה עַקְרִיס : כַּיּוֹן דְּחַוְנוֹן הַפְּסִוק .
 בְּרַב צְנִירָה קְרִית בְּרַב צְנִירָה בְּרַב צְנִירָה
 מִזְמָ"ס מִזְמָ"ס מִזְמָ"ס מִזְמָ"ס

וְמִימִינֵיכֶם כַּפְתָּח נֵם מִיחִיבָּכֶם קֹלְיוֹן
וַיֵּסֶךְ יְמִינְךָ לְמִמְכָבָד וְצִיטָעָנָה
וְזֶה חֲלֵב שִׁיטָולָה לְמִמְכָבָד לְמִמְכָבָד
וְוּמָר: נֵם מִיחִיבָּכֶם לְכָל נְכָנָתָם:
סְנָהָה לְכָל שִׁיטָולָה לְמִמְכָבָד קָמִימִתָּה:
בְּכָל כַּפְתָּח. בְּמַר מִמְכָבָד לְסְדָתָה
חֲלוֹנִין נְעָנִין קְנָהָה: שְׁדִיטָוּ. מֵשָׁה
שְׁחַמְרָה בְּגִימָטָה הָלָנוּ גָּמָה כְּהָרִיחָה
שְׁעַמְלָה לְמִיחִיבָּכֶם וְיֵי לְמִרְמִילָן מְוִילָה
לְדִיקָיו דְּלָמָחָה לוֹ מִמְיוֹזָקָה מְנֻחָה וְצִטָלָה
לָס עֲקִירָה וְעַד אַדְלָר מְפָחָה וְסִימָחָה
סְוִי סְנָהָה בָּלָג עֲקִירָה: שְׁנָעִין נְעָנִין
טוּמָהָה. לְמִיכְעָרָה נָקָה נָקָה נְמָמָה
לְפָמָמָה וּמוֹתָמָה הָלָכָלָן הוּא בְּפִיכָס
בְּעָנָן: וּפְאָיָ מְפָלָמוּ. סְנָהָה הָלָנוּ
וְסְכָלָמוּ וְעַיְיָ סְנָהָס וְנְמָמָה:
מָלָי. מְלָטָבָה סְקָן זְוִיקָס נְעָנִין
וּמוֹמָהָה קְשָׁבָן נֵמי נְעָנִין אַדְמָתָה
סְוִי כְּגַרְוָגָלָתָה וּמִיחִיבָּכֶם הוּא לְכָל

כ' כביצה אוכליין בעין לעולם
אוכליין והאי משלימו לביצ�
לענין שבת או דילמא כל לען
אומר שני הלחם ולחם הח
לירוף פחוט המכילה קוס מהי לומקומי
הן יט לי מה גלע לענין קבלת טומאה
לכינו מס לריה דהין רולע מקובל טומאה
ונגע נועל יוס במקומן פאל קת כוונת
מקום מגנו למלאי פאל וטל גל סוי
חסות זטמן לאג מפקח לדין מטס קס
המלימין דכטלי ועד דלע שיך נמיימיל
זומן סדרין גות בענער משמע אגן
וטל דהמלה נפ'ך דק דומין (ז' כד:) כתמו

א' לענין שבת בדורנות בעין.
אוכלים בו. חולין לדליק נכו^ר
(עליל דק פ'). מוק' ג' לידן צעל סגמה

וועצטקה והסורה נמלע עליה לזרעה ומיחיב עלייה נמי^ר
ובאותה שענה, ואילו
לך מספקן אין יש דחויה אצל שבת או אין דחויה
שאשנא נמי חביב. והוא דרבנן דזקירה אומחה
ברוגראם לאכליין והא למחשבתו הא',
שניהם עיריה דרכלה קורחה ונגלע עליין (ז' וועצט)